

dredetysinde Rd., det ærede Medlem nu har faaet regnet sammen, og som han indtil videre vil skrive Stamstutteriet til Debet. — Siden jeg er ved at tale om de Værdier, som enten ere tilstede paa Stutteriet, eller som det burde repræsentere, kan jeg ikke lade ubesvaret en anden Bemærkning af det ærede Medlem, nemlig den, at Stutteriet med sine 500 Tdr. Land lavt anslaaet skulde have en Capitalværdi af 150,000 Rd. Jeg formoder, at det ærede Medlem aldrig har seet, eller at han ikke kjender Noget til disse 500 Tdr. Land; thi ellers vilde det have været mig overraskende at høre ham fremsætte en saadan Buerding. Hvis det ærede Medlem kjendte disse Jorder, vilde han vide, at et Areal af 80—90 Tdr. Land er en øde Skovstrækning, fuldstændig udyrket og besat med forkrøblede Træer, hvorhos det ligger i en Afstand af omtrent en Fjerdingvei fra Stutteriet; men det er dog ikke den Slags Jorder, man betaler med 300 Rd. pr. Td. Land. Det ærede Medlem vilde da fremdeles vide, at der er et andet Areal af fuldstændig udyrket Jord, der i mine Tanker er saa flet, at det kun egner sig, eller ialtsald egner sig bedst til Skovplantning, og som Stutteriet ikke bruger til Andet end til at lade sine Arbejdere græsse deres Køer paa. Naar man drager disse to Arealer fra de 500 Tdr. Land, bliver der tilbage for Stutteriet, om jeg ikke huller feil — jeg har ikke været forberedt paa at gaae ind paa saadanne Details og kan derfor ikke indestaae for, at Tallet er aldeles nøiagtigt — c. 280 Tdr. Land dyrkelige Jorder. Dersom det ærede Medlem virkelig troer, at hele dette Areal, spredt som det er, og for Størstedelen i store Afstande fra Gaarden, repræsenterer en Capitalværdi af 150,000 Rd., gaaer hans Buerding af Jord saa høit, at jeg umuligt kan følge ham. Det maa nemlig erindres, at af det meget betydelige Areal, som henlaae til det gamle Stutteri, blev den bedste Deel og den Deel, som laae nærmest ved Stutteriet, henlagt til Forpagtergaardene, medens Stutteriet blev henviist til de fjerntliggende Udmarker, som ere de Jorder, det for Diebliffet benytter. — En Anke, som det ærede Medlem

fremførte imod Stutteriet i dets Heelhed — jeg skal senere komme til de enkelte Ankepunkter — nemlig den, at Stutteriet overhovedet efter sin Velliggenhed ikke eguede sig til Stutteri, har flere Gange været fremsat, og saa her i Salen, men hver Gang har jeg for mit Vedkommende modsagt den. Der er Intet, hverken i Jorderne eller Bygningerne, som gjør det nødvendigt at flytte Stutteriet, og allermindst efter de betydelige Forbedringer, Bygningerne have modtaget. Den Deel af Jorderne, over hvis Usundhed der saa ofte har været Klaget, benyttes aldeles ikke til Stutteriets Brug, men som jeg nys nævnte, deels til Græsning for Arbejdsfolkernes Creaturer, deels til Vortsalg af Græs for at kunne kjøbe sundt Foder istedet. Dersom Stutteriets Rasse med det Tilskud, der hidtil er bevilget, kan være tjent med at gjøre denne Omsetning af Foder, kan jeg ikke see, hvorfor man, paa Grund af Usundheden af disse Jorder, skulde angribe Stutteriet; det bliver i mine Tanker et reent economisk Spørgsmaal. Det ærede Medlem har forlangt bestemte Kjendsgjerninger for, at Stutteriet nu skulde kunne frelses, som han udtrykte sig; men det forekommer mig, at det vil være meget vanskeligt at skaffe bestentere Kjendsgjerninger tilveie end den sagkyndige Bedømmelse af Stutteriet, som foreligger for det ærede Medlem og for alle Thingets Medlemmer (A. Hage: Stuttericommissionens?). Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds maa forlade mig, at jeg sætter Stuttericommissionens Skjøn over hans. Dersom der overhovedet her i Landet kan være Spørgsmaal om at finde sagkyndige Skjønsmænd til at bedømme et Stutteri, troer jeg ikke, at nogen Minister let skulde kunne gaae til Andre end netop til dem, jeg er gaaet til, nemlig til Stuttericommissionen. Dersom jeg, istedetfor at begjære Stuttericommissionens Skjøn over Stutteriets nuværende Tilstand, havde, ligesom det skete i 1865, da en særlig Stuttericommission blev nedsat, selv valgt en Commission til at bedømme Stutteriet, vilde man med fuld Føie kunne have sagt til mig: Den Dom, denne Commission har fældet, regne vi for Intet, thi Ministeren har selv valgt Dommerne, som